

העלון טעון גניזה
עלון מס' 801
שבת לך-לך
שנת תשפ"ו

העלון מוקדש לעילוי נשמת

יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
כרמלה קונפטה בת רחל ז"ל
חנניה בן אורלי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל
מאיר בן דורית מוזיאן ז"ל

ע"ש הצדיק המלובן רבי ינון חורי זצוק"ל, זי"ע"א
יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

זמני שבת
פרשת לך-לך

פולג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
3.46	4.15	5.27	6.07
3.47	4.32	5.28	6.04
3.46	4.20	5.27	6.02
3.48	4.33	5.29	6.05

הפטרה: "למה תאמר יעקב"

מטעמים לשולחן

והוא יהיה פרא אדם (ט"ז, י"ב)

פעם נשאל מן ה"חפץ חיים" על עתיד היחסים בין יהודי ארץ ישראל וגוי ישמעאל וכן השיב ואמר: תורתנו נצחית היא, וכאשר התורה אומרת "והוא יהיה פרא אדם", משמעו שלנצח ישאר ישמעאל פרא אדם. אפילו עם עמי התרבות בעולם ינסו לחנכו ולעשותו בן תרבות לא יעלה הדבר בידם - כי לא בן תרבות הוא. אף אם ישכיל ללמד ויהיה עורך דין, אז יהיה עורך דין פרא אדם, ואם ישכיל להיות פרופסור. אז יהיה פרופסור פרא אדם. כי הפראות שלו לא תסור ממנו לעולם. (שלחן גבוה)

"והוא יהיה פרא אדם" אמרה תורה "יהיה" היינו לנצח, לעולם. לבסוף נאנח ה"חפץ חיים" ואמר: "אוי, מי יודע מה הפרא אדם הזה עוד עלול לעשות לעם ישראל באחרית הימים!" ובאמת כך היה, תמיד במשך הדורות עם ישראל סבל רבות מבני ישמעאל ועל אחד המקרים ואף על עונשו של אותו בן ישמעאל נספר: על פי ענף עץ אבות- הרב הגדול המקובל רבי אברהם בן מוסא, מגדולי הרבנים במערב הפנימי (הזכירו לשבח מן החיד"א בשם הגדולים מערכת א אות פ). התגורר בתחילה באחת מערי המערב, באותה תקופה שלט בעיר "שריף" (המנהיג הרוחני של המוסלמים), שונא ישראל, שתמיד חיפש סיבות מסיבות שונות להצר דרכם של היהודים. לרבי אברהם היה שכן יהודי ירא שמים. יום אחד עבר אותו האיש בטעות, בשטח חצרו של השריף. השריף קם עליו ומבלי לחשוב פעמיים הרג אותו. כששמעה אימו של רבי אברהם, על הריגתו המפתיעה והאכזרית של השכן היהודי, נעצבה מאד אל ליבה והחלה לבכות. באותה שעה חזר בנה אברהם מבית המדרש, כשראה את אימו בוכה, שאל אותה: מה לך אמי היקרה מפני מה את בוכה? סיפרה לו אימו על הריגת השכן בידי השריף על לא עוול בכפו. כששמע על כך אמר רבי אברהם לאימו, מוכרח אני לנקום את נקמתו של היהודי. מה עשה? כתב שם קדוש על פיסת נייר, קנה מחרוזת של חרוזים מסוגים שונים, יוצא אל ביתו של השריף, בהכריזו בקול, מי רוצה לקנות חרוזים? יצאה משרתת השריף ואמרה לו: יהודי, אל תעבור בדרך זו, כי השריף עלול להורגך כפי שהרג אתמול את שכנך. אמר לה רבי אברהם: טוב מאד שאמרת לי על כך, אני רואה שאת אישה טובה, לכן קחי ממני את החרוזים האלה כמתנה. לקחה המשרתת את החרוזים, וכשראה רבי אברהם שהיא מתפעלת מן החרוזים, אמר לה, אם תקחי את הפתק הזה ותשליכי אותו לבאר המים של אדונה, אתן לך עוד שרשראות חרוזים. המשרתת שמעה בקולו, לקחה את פיסת הנייר שעליה היה כתוב השם הקדוש, וזרקה אותו לתוך באר המים; ורבי אברהם נתן לה על כך עוד חרוזים. באותו הזמן היו בביתו של השריף בניו, נכדיו ומשרתיו, ביחד שבעים נפש. ובשעה ששמו ממי הבאר, מתו כולם יחד עם השריף. (כן יאבדו כל אויביה'). מנהג השריף היה לבקר אצל המלך מדי יום בבוקר. באותו יום המתין המלך זמן רב לבואו, משראה שהוא בושש לבוא, שיגר לביתו שנים מעבדיו לבדוק מפני מה לא הגיע היום. בהתקרבם לפתח הבית, נקשו בדלת, ולא נתקבל כל מענה. כשפתחו את הדלת, התגלה לעיניהם מחזה מחריד, השריף וכל אנשי ביתו שכבו פגרים מתים. שבו העבדים למלך לדווח לו. אסף המלך את כל שריו ויועציו, כדי לטכס עצה, ולחקור את התעלומה. אחרי שעות רבות של דיונים והתייעצויות, אמרו, שמא הורעלו השריף ובני ביתו מן תנור החימום שהיה בבית. ואולי היתה ידם של היהודים במעל הזה. שלח המלך לקרוא לרבים של היהודים, וסיפר לו את כל הענין, וביקש ממנו לחקור ולפתור את התעלומה, מי אשם במות השריף ובני ביתו. הרב ביקש מהמלך זמן של שלושים יום, כדי לחקור את הענין. הסכים לכך המלך. והרב חזר לבית המדרש. בבוא רבי אברהם ללמוד עם חבריו בבית המדרש אצל הרב, נודע לו שהמלך קרא לרבו לשיחה. הוא הבין שזה לצורך בירור מיתת השריף. ניגש רבי אברהם לרבו בלחש ואמר לו, דבר סתר לי אליך, ואסור שאיש ישמע. נכנסו שניהם לחדר אחר לבדם. רבי אברהם סיפר לרבו- על השריף הרשע הזה אשר הרג את שכנו - איש יהודי ירא שמים על לא עוול בכפו - נקמתי את נקמתו על ידי שכתבתי שם קדוש על פיסת נייר שהושלך אל תוך באר המים של השריף וגרמתי לו שימות הוא ובני משפחתו. יישר כחך אשר שברת זרוע רשע, אמר הרב בהתפעלות. והוסיף מיד הרב לרבי אברהם הצעיר, עליך להעתיק מיד את מקום מגוריך למדינה אחרת רחוקה, שלא יודע הדבר למלכות, והבאת עליך אשם, וגם כל היהודים לא ינוקו. לכן קום ברח לך אל תונים. נתן לו הרב סכום כסף, ונסע רבי אברהם עם אימו, דרך ארוכה עד תונים וישב שם.

ח.י.ח

ההלכה השבועית

הלכות קידוש

א. המנהג שהמקדש או המבדיל על היין, קודם ברכת "בורא פרי הגפן", אומר "סברי מרנן", והשומעים עונים "לחיים". ומנהג זה יסודתו בהררי קודש, בדברי חז"ל, וגם לעורר את השומעים שיתנו דעתם לכוין לצאת ידי חובתם.

ב. השומע קידוש או הבדלה מחבירו יוצא ידי חובתו מדין שומע כעונה. (סוכה לח:). ואשכנזי ששמע קידוש או הבדלה מספרדי במבטא הספרדי, יוצא ידי חובתו, וספרדי השומע קידוש או הבדלה מאשכנזי, אם השומע בקי ומבין במבטא האשכנזי, כגון שמתפלל תדיר עם האשכנזים, ושומע קריאת התורה שלהם במבטאם, יוצא ידי חובת קידוש והבדלה, אבל אם אינו מבין המבטא של האשכנזים, אינו יוצא ידי חובתו, שדין השומע כעונה אינו אלא כשהוא מבין מה ששומע מפי המברך.

ג. השומעים את ברכות הקידוש ומתכוונים לצאת ידי חובת קידוש בשמיעתם, לא יענו "ברוך הוא וברוך שמו" אחר הזכרת השם של ברכות הקידוש.

חזון עובדיה

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyionon.org או הכנסו ל- www.hasdeyionon.org או בואצפ: 050-9580500

המשך מלפני שבוע: המלים "צא אל הנמל... מכולה... הובלה... בית ייצור..." - נותרו תלויים בחלל, אליו לא הגיעו. עומד עוד קט לסיים מסכת ולהתחיל אחרת, עסוק הוא בעולם שכולו רווחים, מה זה מדברים עמו על "הפסד גדול". "שכוונת השי"ת בנתינת המועד", לשון ספר כל-בו, "כדי שידבקו ביראתו ואהבתו ויעסקו בתורתו התמימה". החלו מתדיינים אם על-פי הלכה מותר הדבר או אסור - אלא שרבי יעקב חש כי אף אם על-פי הלכה מותר הדבר, הוא אינו מסוגל לצאת מאורה של שמחה אלי רדידות של חולין, ויהי מה. חשקה נפשו בשמחת החג מתוך תורה, אל נא יבלבלוהו בדברי הבל חולפים. מחר עומד לצאת לירושלים ולקבל ברגל את פני רבו בבית מדרשו. אנא יניחו לו להתעסק בקדשים בלב רגוע ונפש חמימה. ליחששו אחורי גבו כי אחד מן השניים אירע עמו: או ירושה גדולה נפלה לו, עד כי בעיתות לחץ-כלכלי אינו שת לבו לתשלומי אחסון גדולים והפסדי לקוחות - או, ועל זו היתה הדאגה, שמשהו נשתבש בשכלו הישר, רחמנא ליצלן מהאי דעתא. בין כך ובין כך, משוקע היה רבי יעקב בלימודו ולפניו יום שכולו טוב, יום שכולו ארוך. "המועדים האלה אינם בטלים לעולם", מדרש רבי תנחומא, "למה? שהם להקב"ה, שנאמר אלה מועדי ה' ועליהם נאמר "סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר". היא היתה מוטרדת מאד. מחד מי כמוה מכירה ויודעת את חישוקי נפשו של רבי יעקב אל דלתי התורה, את ערגתו התמידית אל ימי המועד. מאידך גדול היה חששה מה יארע לאחר החג כאשר יאלצו לשלם הרבה כסף, שאין להם, ומלבד זאת להיוותר עם כמות פרפין שאין לה קונים במחיר גבוה ומפרנס. היא זו שהצליחה לשדל אותו לעשות את המינימום המוטל עליו שלא להכניס עצמו להפסדים: "בהגיעך מחר אל הרבי שאל נא את פיו אם עליך לגשת ולהוציא את המכולה". נו, לך תסביר לה מה קורה בבית המדרש, בחול המועד. צא ותאר לה מה הן "הושענות" עם הרבי, מהו 'הלל' עם 'אנא' ולולב. איך יביע על דל שפתיו את היום הגדול הזה במחיצת הרבי וההמולה העילאית בסביבתו? באיזה מלים ישתמש בכדי להסביר מה נעשה בלב פנימה לראות וליראות אל הרבי המשיאו את ברכת החג? הרי לו היתה יודעת הן לא היתה מציעה הבלים כגון דא: לבוא בזמני קודש, במקום קדוש, אל איש קדוש - ולבלבל על פרפיני ומכולות... אינו מבין, רבי יעקב, על מה יצא הקצף סביבו. אביו ז"ל תמיד לומד היה בחול המועד, גם אבי-אביו וגם חותן-חמיו. זהו החג כפי שזכור לו מעודו, כזה חג מבקש לחגוג. הוא לא מעוניין, 'לא' עם אל"ף רבתי, לצאת ולהתעסק במסחר, יהי אשר יהי. אנא יניחו לנפשו. אלא שבתשעה קבין של שיחה היתה היא חזקה הימנו: "אם הרבי יורה שאין ללכת - אף אני אשקוט. אולם הספק לכאן ולכאן מתעתע בי ומפריע לי את שמחת החג". הדברים יצאו מפיה ורבי יעקב קפץ והבטיח כי יעשה ככל אשר תאמר. אינו רשאי להיוותר רגוע בשעה שהיא מוטרדת. לא הוא זה שישמח על חשבון השני, חלילה וחס. ואחר שהחליט כך, לא יבוש לעשות זאת. שמחה של שואבה מתחוללת בחצר הרבי, שואבים כאן קדושה בדליים, מנסכים את המים הללו על פני כל ימות השנה - והוא בגשתו אל הקודש להושיט ידו, עצר וביקש רשות לשוח את שעל לבו. עיני הרבי חבקותו ואמצוהו אל חיק, חביב הוא כאן כבן יחיד. החל שח על כי מתעתעים בו במקלות-פרפין שעליו לגשת ולהוציאה. "פארפין?", מהיר היה המענה וחד, "בת לך בביתך ועוד קט עליך לשדכה. סע לשלום

והיה מצליח". טענו בפרפין והשיב לו בשידוך. שש ושמח שב רבי יעקב אל בית המדרש. בעזרת השם ילך בקרוב משמחה אל שמחה, בת לו בביתו והיא זכורה לטובה בקודש פנימה. לא קיבל כל מענה אודות טרדת פרפינו, משמע לא מוטל עליו לעשות מאומה. קשה לומר שהניח את דעתה. ענתה אמן אחר הברכה על השידוך, אך הערימה על יוצלחה תמימה גדולה: "מדוע לא שאלת ברור מה לעשות עם רכישת המכולה?" כבר אמרה לשלוח את אחד מבני המשפחה לשאול בשנית, אלא שאדהכי והכי קרב יום ההושענא ומי זה יעלה על לבו ביום החתימה עניין של מכולות. בסתר-לבה כבר השלימה עם העומד לקרות אחרי החג. פיתתה את הפתיתים וכיפתאה את הכופתאות, קירפלה את הקרעפלעך ופירפלה את הפערפלעך. בעזרת השם יהיה בסדר. ניצבה עם בנותיה וניצחה על מלאכת הקודש של שטיפת הכלים, עת פיזו רבי יעקב פנימה אחרי ההקפות השניות. לבו טוב עליו, מלא וגדוש מזן אל זן באורו של יום טוב: מ'זאת הברכה' עברו היום ל'בראשית', סעודת מרעים של שמחת-תורה עוד מרקידה את כל ישותו וזמרת 'אין כאלוקנו' עוד נחה על שפתיו. "תפילת גשם" מיוחדת נשאו היום השמימה ו'חורף בריא' מצלצל בעליצות. שנה טובה על המפתן, ישתבח שמו. אין לו מילים בפיו להודות על כל החסד הזה. סיים את 'הבדלה' ואמר לצאת ולפרק את הסוכה, אלא שהפעם היה דיבורה נחרץ: "אתה יוצא עכשיו, עכשיו ממש, הרגע הזה, אל הנמל; עם השטריימל, עם גביע ההבדלה ביד. מספיק עם ההתמהמהות הזו". שיהיה כך. עזב את הבית, הצטייד במסמכים ומצלצלים, עלה על מונית ויצא אל הנמל. איזו המולה, איזה בלגן, איזה רעש. מה קורה כאן? עוד לא גמרו ההקפות? צעקות והצטווחיות, קבוצות נרעשות סביב הדלפקים הגועשים. הוא רואה פה את כולם, למגדול ועד קטן: כרמי מ'קוסמטיקה לכל' וגילוני מ'תמרוקיןר בע"מ; אהוד מ'קרמיאל' ובן-עמי מ'חרושת איפורים'. כולם כאן בין המתלהמים. התקרב ואזניו שומעות מלים מדהימות: "אינפלציה. תפיחת מחירים. ירידת ערך הכסף. כפול ומכופל. מיכליות באלף לעומת מחיר של ארבע מאות לפני יומיים". החל מתעסק בעניניו, פונה אל אתרי מחסני הנמל וקבוצה נרעשת של סוחרים מסובבת בקול גדול: "התעשרת יעקב", הצליח להבין משהו, "ערך המכולה שלך, זו שלא פדית עד לרגע זה, עלה וטיפס פי כמה בעקבות האינפלציה שארעה במהלך היום האחרון. סוחר קוסמטיקה שרכשו את הפרפין במהלך החג חסכו מאות לירות. מעתה תפח המחיר לגבהים, מדובר כאן על סולם מחירים בסדר גודל מסחרר". כך לא זו בלבד שלא הפסיד רבי יעקב מאי-פדיית המכולה אלא גם הרוויח. התפשר יעקב על מחירים נוחים שהביאו אליו את סוחר הקוסמטיקה כולם, ולא זו משם עד שלא נותרה בידו לחלוות פרפין לרפואה. בצאתו הביתה מונחים היו בכיסו אלפים ואלפי-אלפים סדורים בחבילות קוסמטיות ונאות - לפרנסה ולשידוך ולכל מילי דמיטב. בת לו בביתו והוא שידיכה וחיתנה מהחל ועד גמירא מן ההון שהרוויח באותו לילה. מיד למחרת המשיך את לימודו כתיקונו, ללא כל הפסק בנתיים, לקיים מה שאמר הקב"ה לישראל (תנחומא פנחס): "השמחה נאה לכם, המועדים נאים לכם יום טוב נאה לכם, עצרת תהיה לכם".

מתוך נפלאותיו לבני אדם

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

הבת שלי בת עשרים היו לה בעיות של פחדים וחרדות אימות, חששה אפילו לצאת מהבית בחושך לבד, כל יציאה היתה צריכה להיות בלווי של מישוה. לא הסכימה אפילו להשאר בבית לבד. ואם נשארה היתה בפחדים מאד גדולים. נוסף לכך היתה מתעוררת בלילות בפחדים וחלומות מפחידים. כל מני סיטים. שמענו על ה"פדיון נפש" של "חסדי ינון" והחלטנו לעשות לה. ומאז הפדיון, חל שיפור מדהים, אפילו כבר לפני שקבלתי את הקבלה על התרומה, הישועה הגיעה וברוך השם, הבת היום לא מפחדת ללכת לבד בלילה יותר, טוב יותר מכל טיפול פסיכולוגי. רק להודות להשם. קבלתי על עצמי לאחר הישועה הגדולה הזאת שאני כל חודש תורמת סכום של פדיון למישוה שצריך, והנה התקשרתי להודות לשם יתברך על חסדיו המרובים ולעמוד בהבטחה שלי.

ר.ד. מהמרכז

עבדתי בפרוייקט גדול ומורכב, בין חצי שנה לשנה, במחשוב. התפללתי שהכל יעבוד טוב ומהר, שיהיה סיעתא דשמיא, ושכל המכשירים יעבדו ללא תקלות. הזמנתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" וסיימתי את הפרוייקט בחודשיים וחצי, רוצה להודות להשם ששמע את תפילתי ולשליחים ב"חסדי ינון" היתה סיעתא דשמיא מדהימה. אודה ה' בכל לבי, אספירה כל נפלאותיה...

ד.ה. מהדרום

קרוב משפחה שלנו היה ללא הכרה במשך שלושה שבועות, ידוע שכל שעוברים הימים המצב לאו דוקא משתפר והסיכויים פוחתים. עשינו לו "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", ובחסידי השם פתח עיניים והתעורר! וחזר להכרה. המצב שלו עדיין דורש שיקום, אך למרבה השמחה חל שיפור ניכר, אין מה להוסיף... אין עוד מלבדו!

בעילום שם

בעלי מגויס מתחילת המלחמה, ובינתיים הבת בת העשר סבלה מחרדות קשות. בזמן המלחמה עם אירן התחילה לתלוש את שערות הראש. בלב מלא תקווה עשיתי בשבילה שני "פדיונות נפש" ב"חסדי ינון", ובחסידי ה', אחרי הפעם הראשונה היתה הטבה והפעם השנייה המצב השתפר משמעותית עד שהבעיה נפתרה. אין על מי להשען אלא על אבינו שבשמים!

בעילום שם

היה לי לחץ דם מאד גבוה, גם המדדים של הסוכר לא היו טובים ומאוזנים. בחסידי השם, עישיתי "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ומאז יש שיפור משמעותי מיום ליום, רק להודות להשם ולשליחים המסורים...

ר.ב. מהצפון

לבקשת הקוראים - מחכים לספורי ישועות שלכם
בטל: 1700-720-500 או בואצפ 050-9580500

"יש הקונה את עולמו בשעה אחת"

היה שותף לזיכוי הרבים באיזור מגורך

לפרטים: 1700-720-500

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה

שמר פיו וקשונו שמר מצרות נפשו (מסעי, כ"א כ"ט)

באמצעות הדבור השוו בני האדם למלאכי השרת

והנה מצינו (חגיגה טז, א): ששה דברים נאמרו בבני אדם, שלשה כמלאכי השרת וכו', יש להם דעת כמלאכי השרת ומהלכין בקומה זקופה כמלאכי השרת, ומספרין בלשון הקדש כמלאכי השרת, נמצא שבאמצעות הדבור השוו בני האדם למלאכים, לפיכך גדולה האחריות שלא יקלקלו בדבוריהם, כדי שלא יפסידו מעלתם זו שבגללה השוו למלאכי השרת. וכעין זה אמרו (ויקרא רבה פי"א) על הכתוב (משלי ט, ג): "על גפי מרמי קרת" - שהטיסן הקדוש-ברוך-הוא וקרא אותן אלהות שנאמר (תהלים פב, ו): "אני אמרתי אלהים אתם", ובתרגום ורש"י "כמלאכים", דהינו שבקבלת התורה נתעלו ישראל לשיא המדרגה, אמנם כשחטאו הרי כהרף עין אבדו מעלתם, כמו שנאמר (שם) בשביל כן - אכן כאדם תמתן (תהלים שם). נמצא שהמעבר בין "אלהים אתם" ל"אכן כאדם תמתן" הוא קל מאד, כי בחסר זהירות אפשר להתדרדר מאגרא רמא לבירא עמיקתא במחירי אמת, והרי זה אזהרה לאדם, שלא יאבד דרגתו במעלת הדבור שהשוה על ידה למלאכים.

(באר משה לאדמו"ר מאזרוב זצ"ל פרשת מטות)

מטבע הישועות

שק הצדיק

לפרטים בקו הישועות 1700-720-500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

בחור צעיר הגיע אל עיירה קטנה. לפני הכניסה לעיירה, כמו בכל עיר הוקם בית קברות לפני הכניסה לעיר. נכנס הצעיר לבית הקברות כדי להדליק נר ולהתפלל על נשמות הנפטרים. כשפסע בין הקברים שם-לב שרובם נפטרו בגיל צעיר מאד... "כאן טמון פלוני, נפטר בגיל שלוש". כאן טמון פלוני, נפטר בגיל חמישה חודשים... כשיצא מבית הקברות שם פעמיו אל רב העיירה ושאלו: "כבוד הרב, שהיתי מעט בבית הקברות המקומי וראיתי דבר מפליא ביותר - רוב הנפטרים בעיר לא הגיעו לכלל זקנה, מעטים עברו את גיל חמישים ורבים לא עברו את גיל שנה... האם רובצת קללה על העיירה?" השיב לו הרב: "הקשב בני, ברוך ה' מגיפה אין כאן, ולשאלתך... כאן בעיירה לא סופרים את שנות האדם לפי מספר שנות חייו, אלא את הימים בהם עסק בתורה ובמצוות, בחסד ונתינה. כל יום שהתמלא בהם, אותו סופרים. לכן טמונים שם אנשים זקנים מאד שעל מצבתם כתוב 'בן שלוש במותו'... הם אמנם חיו עשרות שנים אך לא מילאו את ימיהם... כולנו רוצים אריכות ימים ושנים, מתוך בריאות איתנה ונחת. אמר רבי שלמה הכהן אהרנסון: "נוהגים לאחל לאדם אריכות ימים ושנים. אם אריכות שנים אז מה היא אריכות ימים? יש אנשים החיים שנים רבות אבל ימיהם קצרים. כשהם עושים את מאזן חייהם מתברר שלא השיגו הרבה בשנות חייהם הארוכות. לעומת זאת, יש אנשים שלא זכו לזקנה, אך במעט השנים שחיו, הגיעו להישגים גדולים. לכן מאחלים לנו לאדם שיזכה לאריכות ימים וגם לאריכות שנים". "יש לך אדם שהוא בזקנה ואינו בימים, בימים ואינו בזקנה" (בראשית רבה' נט') כולנו משוועים להאריך שנים, אך בסוף חיינו האם גם הארכנו ימים? נמלא את ימינו בתוכן - בתורה ומעשים טובים, חסד ונתינה, נתקדם כל יום קדימה, נחיה את היום שלנו ונזכה לאריכות שנים וימים. כל יום שהתמלא בתוכן, יבוא באחריתו להעיד עליו, לתת לנו סגוריה טובה, לתת לנו פה, לתת לנו חיים נצחיים...

רונן קרתא

שו"ת הלכותי

מאת הפוסק הגאון הגדול רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: לא בירך אלוקי נשמה לפני התפילה, האם ישלימה לאחר התפילה?

תשובה: למנהג בני אשכנז ישלים ולמנהג בני ספרד מספק אין מברכים. מקור: משנ"ב סימן ו' ס"ק יב שהביא שדעת הפר"ח דיצא במחיה המתים, אך דעת הפמ"ג, המאמר"ר, השע"ת, והגר"א דלא יצא י"ח, וכן נראית הכרעת המשנ"ב. אך מ"מ כתב דטוב יותר שיכווין בהדיא שלא לצאת. כף החיים סי' מו ס"ק ט.

שאלה: ישן שעה אחת בלבד בלילה לפני חצות, האם יכול לברך ברכת המעביר שינה בשחרית?

תשובה: מברך. מקור: שו"ע סימן מז.

שאלה: האם מותר לדלג על פסוקי דזמרה לכתחילה?

תשובה: לא. ורק בשעת הדחק שאם יאמר את כל הפסוקי דזמרה לא יוכל להתפלל שמו"ע עם הציבור, מותר. מקור: סימן נב. ולגבי החובה להשלים אח"כ, ראה אדמרה לשמך גיליון 132.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל:

6191265@GMAIL.COM

"ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם"

חסדי ינון

"בשעה טובה ומוצלחת, ב' חסדי ינון" נפתח בימים אלו בית מדרש

ע"ש הצדיק המלובן ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדירה וחד-פעמית! להיות שותפים בדקמה -

ניתן להקדיש ולהנציח:

לעילוי נשמת | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה
ארון קודש | ספסלים | סטנדרים | ספרי קודש | שולחנות

כל תרומה נרדף נוסף כנגדן מקדש סעט, במיוחד בימים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:

050-9580500 1700-720-500

או חשב' 3640582-בנק הדואר 09- סניף 01 (בא לציון גבור מלך)

לרפ"ש, שמירה והגנה לכל עם ישראל ובכללם החיילים, הפצועים והחטופים ושכולם יחזרו לשלום בריאים ושלמים

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" //

לע"נ נח בן טראקי ז"ל, יסמינה בת מסעודה ז"ל, יהושע בן עזיה ז"ל, רחל בת פלילה ז"ל, יעקב בן רוזה ז"ל, אמילי בת רוזה ז"ל, צבי בן אילנה ז"ל, יורם בן אסתר ז"ל

לפרסום והקדשה ניתן לשלוח לפקס 077-2182992 או לטלפון 1700-720-500. הארות והערות יתקבלו בברכה...

ניתן לתרום ל"חסדי ינון" בכרטיס אשראי בקו הישועות 1700-720-500 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440